

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **České advokátní komoře**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobách vedených u Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2012 č. j. 30 A 47/2012 – 13, č. j. 30 A 62/2012 – 13, a ze dne 3. 12. 2012 č. j. 30 A 63/2012 – 13, č. j. 30 A 64/2012 – 13, č. j. 30 A 65/2012 – 13 a č. j. 30 A 119/2012 – 6, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 16. 5. 2013, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 22. 5. 2013 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Navrhovatel spatřuje průtah či nečinnost krajského soudu v tom, že nezaslal spolu s kasačními stížnostmi i soudní spisy Nejvyššímu správnímu soudu tak, aby tento soud mohl o kasačních stížnostech rozhodnout.

[2] Z předložených soudních spisů krajského soudu k dané věci Nejvyšší správní soud zjistil, že nejenže byly předmětné soudní spisy zaslány k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, ale že tento soud již o předmětných kasačních stížnostech ve věcech shora uvedených také rozhodl; nejprve usnesením ze dne 24. 1. 2013, čj. 2 As 3/2013 – 4 spojil řízení o kasačních stížnostech ke společnému projednání a poté rozhodl usnesením ze dne 15. 5. 2013, čj. 2 As 3 2013 - 41 a řízení zastavil.

[3] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[4] Navrhovatel se domáhá určení lhůty k zaslání soudních spisů Nejvyššímu správnímu soudu tak, aby ten mohl o návrzích (kasačních stížnostech) žalobce rozhodnout.

[5] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit,

resp. ve které má rozhodnout. V nyní posuzovaném případě byl však úkon proveden; nejenže byly soudní spisy zaslány Nejvyššímu správnímu soudu, ale soud již o kasačních stížnostech navrhovatele rozhodl.

[6] Z ustanovení § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích plyne, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

[7] Jak bylo uvedeno shora, úkon, jehož provedení se navrhovatel domáhá, soud již učinil, proto Nejvyšší správní soud navrhovatelův návrh zamítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení stát tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu